

Reeën in ons landschap

Eén van de meest aansprekende diersoorten in onze natuur is het ree. Alhoewel lang niet iedereen die buitenaf bezig is (hetzij voor werkzaamheden of als recreant) reeën ziet, leven overal in ons land reeën. Vooral in Twente met haar mooie coulissenlandschap, de afwisseling tussen boerengrond, natuurgebieden en landgoederen, leven veel reeën.

Gedrag

vanaf de openbare weg.

Overdag leeft het ree teruggetrokken in de dekking van bossen, bosjes, houtwallen en in de zomermaanden bovendien tussen de gewassen op het veld. Tegen de schemering komen zij te voorzien en verschijnen ze als uit het niets op bijvoorbeeld weilanden of akkers. 's Ochtends als het licht wordt trekken de reeën zich weer langzaam terug. De meeste kans om een ree te zien (soms staan er meerdere bij elkaar in een groep, een zogenaamde sprong) is dan ook in de schemering en dan vooral

Gedragregels

Iedereen vindt het prachtig om tussen de reeën te mogen leven. Om dit nu en in de toekomst mogelijk te laten zijn, moeten we ons wel aan enkele regels houden.

Reeën kunnen alleen daar (over)leven waar de biotoop geschikt is. Dus voldoende dekking is om veilig te rusten en voldoende en gevarieerd voedsel. Het ree is wat voedsel betreft erg kieskeurig en graast niet als een koe, maar knabbelt aan grassen, kruiden en struiken.

Maar het ree is ook erg stressgevoelig. Vandaar dat een ree snel verstoord raakt weer in de dekking verdwijnt en zelfs niet meer te voorschijn komt.

Eigenaren en beheerders van boerengrond, natuurgebieden en landgoederen hun terreinen opengesteld hebben voor recreanten, geven vaak aan wat er op

en

die
hun

terrein wel en niet toegestaan is. Vaak zegt het bordje 'vrije wandeling op wegen en paden' al genoeg.

Het is dus belangrijk om als gast van dit terrein de 'gedragsregels' van de gastheer na te leven. Alhoewel de verleiding als wandelaar vaak groot is om te gaan struinen, blijf toch vooral op de vaste paden. Het buiten de paden treden, dieren zijn hieraan gewend, verontrust de dierenwereld erg. Honden

moeten in het buitengebied altijd aangelijnd zijn. Niet alleen het ree kan bij het zien of ruiken van een hond in paniek raken, ook andere dieren worden verontrust. Wandelpaden zijn meestal niet bedoeld als fietspad en mogen niet gebruikt worden door mountainbikers of (nog erger) door motorcrossers. In het

buitengebied wordt hierop gecontroleerd door verschillende toezichthouders, waaronder jachtopzichters, die bij overtredingen handhavend kunnen optreden..

Honden? Aangelijnd!

Met name **loslopende honden** zijn een bron van ellende in de natuur, vooral in het voorjaar wanneer vogels broeden en er jonge dieren zijn. Op het boerenland kan een hond, zonder dat de eigenaar zich hiervan bewust is, dieren verstoren, maar

vooral ook een heel besmettelijke dierziekte, neospora, verspreiden wat leidt tot spontane abortussen en veesterfte. In bossen en houtwallen kunnen reeën ook opgejaagd worden. Zij vluchten dan in paniek en niet zelden verongelukt zo'n dier op de weg door een botsing met een auto. In de schrale wintermaanden zorgt het vluchten voor extra energiegebruik en kan het dier uitgeput raken en sterven. Stress is trouwens een veel voorkomende oorzaak van ziekte en sterfte onder reeën.

Reekalveren worden geboren in het vroege voorjaar en worden door het moederdier, de geit, alleen achtergelaten in bijvoorbeeld lang gras of lage struiken. Dagelijks komt de geit enkele keren voorzichtig bij het kalf om dit te zogen. In deze periode is het kalf heel kwetsbaar, vooral voor honden. Niet zelden wordt een reekalf van een paar dagen oud doodgebeten door een hond. Mensen die een reekalf ogenschijnlijk door de moeder verlaten vinden, (het dier vlucht meestal namelijk niet) denken dat het dier daadwerkelijk verlaten is. Soms wordt het kalf zelfs meegenomen. Het is uitermate belangrijk om een reekalf absoluut niet aan te raken en er niet bij in de buurt te komen. Zo'n klein kalfje is echt niet alleen, de geit is altijd wel in de buurt. Als de geit mensengeur of geur van een huisdier aan het kalf of in de buurt ervan bemerkt, komt ze niet terug en zal het kalf verhongeren. Laat het verplaatsen van reekalveren altijd over aan de deskundige faunabeheerders!

Wildbeheereenheid "West-Twente"

Postbus 377

7460 AJ RIJSSEN

e-mail [wbwesttwente@telfort.nl](mailto:wbesttwente@telfort.nl)

www.wbesttwente.nl

RABObankNL87RABO0317402374

KvK Veluwe en Twente 40076016

Deze brochure is tot stand gekomen door WBE West-Twente, in samenwerking met Vereniging Het Reewild (www.reewild.nl), Recreatiepark De Tolplas in Hoge Hexel (www.detolplas.nl) en Landgoed Het Rheins in Enter (www.het-rheins.nl).

